

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE:

In Capitală: Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
In Districte: " " 36 " " 18 " " 10 "
In Străinătate: " " 48 " " 24 " " 12 "

DIRECTOR: D. AUG. LAURIAN.

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa:

In România: La administrațiune, Pasajul Român, Nr. 3 bis, București; și la corespondentul ziarului din județe.
In Hamburg: La Adolf Steiner, Gänsemarkt, 58, Biuroul central de anunțuri pentru Germania.
Pentru Franța, Anglia, Austro-Ungaria și Italia: Se va adresa la AGENCY LIBRE, Paris, 50, rue de Notre-Dame-des-Victoires (place de la Bourse).

ANUNCIURILE:

Linia mică pe pagina IV-a 30 bani
Reclame pe pagina II-a 5 lei. — Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Scrisorile nefrancate se refuză. — Articollii nepublicați nu se înapoiază

Pentru inserții și reclame redacțiunea nu este reponsabilă.

SCIURI TELEGRAFICE

DIN ZIARELE STRINE

Paris, 21 Februarie.

Se așteaptă să izbucnească o criză la votarea în Cameră a fondurilor secrete ale ministerului de interne. Dreapta începe a lua o atitudine ostilă față cu cabinetul Tirard; ea a decis ca pe viitor când își va da votul să nu se lase a fi influențată de frica unei crize ministeriale.

Cracovia, 21 Februarie.

Noua Reformă așă, că guvernul rusesc a dat 30 milioane ruble pentru scopul militar la Varșovia și Skierniewice. Pregătirile de război se fac cu mare zel.

După o știre privată din Varșovia generalul Gurko a primit comanda supremă peste corpurile de observațiune de la granița austriacă.

Paris, 21 Februarie.

Consiliul de miniștri a luat în discuție înainte de amiază fondurile secrete și a decis a nu primi reducerea creditului de 1.600.000 franci, cerut de ministerul de interne.

Consiliul de miniștri a decis a pune la discuție de Cabinet când se vor discuta fondurile secrete.

Roma, 21 Februarie.

Ministrul președinte Crispi s'a exprimat față cu deputatul Cavallotti: «Departamentul mine or-ce gând despre un război cu Franța; cu atât mai puțin mă gândesc la un război ofensiv și la o alianță spre a purta un așa război. În tot cazul un război cu Franța ar fi o nenorocire. Dacă ar fi învinsă Franța, s'ar nimici echilibrul european și Italia ar suferi de asemenea.»

Ziarul *Riforma* observă la aceasta, că rezumatul telegrafic nu permite să se judece, dacă vorbele lui Crispi s'au reproduc exact. Dar în genere într'însele se oglindesc negreșit principiile politicii lui Crispi. Firește că toate astea stau în legătură și cu încheierea unei convenții comerciale.

Bruzela, 21 Februarie.

În ședința de astăzi a Camerei Neujean a întrebat pe guvern asupra știrilor aduse de multe foți, despre încheierea unor tratate între Belgia și o Putere streină, știri, căroro dînsul nu le prea dă crezămînt. Neujean a adăos că Regele nu poate lucra fără miniștri. Cu asemenea afirmări se atribuie Regelui și miniștrilor o conduită absurdă sau criminală. Articolul din Constituție, asupra dreptului de a încheia tratate, este mai vechi decît tratatul din Londra, care proclamă neutralitatea permanentă a Belgiei. De acea Belgia nu poate nici să negocieze, nici să încheie o alianță cu cineva. El pune întrebarea numai spre a da guvernului ocaziunea de a lumina străinătatea asupra acestui punct.

Berlin, 22 Februarie.

Se asigură în cercurile diplomatice că d. Busch, ministrul Germaniei în București, va fi numit în aceeași calitate la Stockholm.

Londra, 22 Februarie.

Sir Fergusson răspunzînd d-lui Labouchere, neagă existența oricărui angajament care s'ar fi încheiat cu străinătatea și care ar pune pedic în acțiunea viitoare a Angliei. El constată că corespondența schimbată cu diferite puteri, n'are de scop decît menținerea păcii, refuză însă de a o comunica.

D. Gladstone recunoaște că răspunsul d-lui Fergusson e satisfăcător.

Roma, 22 Februarie.

Un incident a avut loc la Modane, (gara de la frontiere). O ceartă s'a ivit într-o cafea între un veterinar italian Girolani și un doctor maior francez, anume Favre. D. Girolani întorcîndu-se acasă căți-va soldați francezi l'au lortat să se întoarcă în cafenea ca să ceară scuze d-lui maior Favre.

D. Girolani s'a supus, apoi a fost reținut toată noaptea în închisoare.

Guvernul Italian a ordonat d-lui Girolani să se ducă la Suse și să aștepte acolo noul ordin. Făcîndu-se oarecare agitație în Modane, guvernul italian a ordonat ca măsură de precauțiune jandarmilor italieni să nu iasă din gară.

D. Crispi a propus guvernului francez,

spre a evita un nou incident, de a se schimba simultan, personalul italian și cel francez din serviciul de la gara de Modane.

Berlin, 22 Februarie.

Nord. Allg. Zeitung declară de neadevărată cu totul știrea ziarului *Standard*, care spune că Germania a propus Elveției să încheie un tratat prin care imperiul ar acorda protecțiunea sa republicii Elvețiene în cazul când ea ar vedea frontaria violată de Franța.

Sofia, 22 Februarie.

Sofia și provincia fac mari preparative pentru a celebra aniversarea nașterii prințului de Coburg care se va face la 26 curent.

București, 12 Februarie 1888

Nu știm ce s'o fi petrecînd în sufletul d-lui Brătianu, astăzi când regimul său este așa de mult compromis și când se vede, în sfârșit, că n'o mai poate duce înainte cu frânturi de fraze, cu crâmpie de discursuri apocaliptice. Fără îndoială că o adîncă amărăciune stăpînește sufletul primului nostru ministru, — nu însă acea amărăciune care cuprinde pe or-ce om care 'și vede iluziunile veștede și speranțele înșelate, ci un alt soi de amărăciune, — aceia care roade pe un zaraf de rând care se convinge în cele din urmă că nu 'i mai reușesc tertipurile și speculele de pină acum și e nevoit să dea faliment.

Venit la cărmă într'un moment când țara era certată cu guvernul conservator d'atunci, și adăpostit de drapelul liberalismului, d. Brătianu întrupa toate speranțele unui popor ce avea nevoie să 'și pună la cale cinstit toate afacerile sale. Astăzi d. Brătianu este pentru Românii omul care a reușit să abuzeze fără cea mai mică fereală de încrederea unei țări întregi pînă la o vreme, iar în cele din urmă să se așeze de-a curmezișul voinței ei prin două mijloace: îndrăzneala și corupțiunea.

Țara noastră, în mare parte o țară de timizi și de nevolnici, era fatal expusă, tocmai pentru aceste două însușiri, să sufere tirania unui om îndrăzneț și fără preget, să plece capul fermecat de sunetul vorbelor goale, de decorul unor cuvîntări teatrale ce fură auzul și bună-credința naivilor. În zadar căți-va neincredzătorii, mai cu pricepere, denunțau pe acest om ca pe un comediant politic, a cărui singură preocupare era să stea la cărma Statului; — în zadar eî arătau lipsit de idei de guvernămînt, ignorant în chestiuni de organizare, fără scrupul asupra mijloacelor d'a sta la putere, — în zadar toate, căci gloata credincioșilor ca și gloata indiferenților erau țințiți locului cum erau țințiți toți nepricepuții de contorsionii de acrobat ale acestui om, care în veci va rămînea tipul *omului de Stat* eminent pentru popoarele ce sunt la începutul vieții lor politice.

Alt-fel, nici nu se poate explica îndelunga ședere la guvern a u-

nui om de de talie d-lui Brătianu. În or-care altă țară în care libertățile constituționale ar fi fost cât de puțin înțelese și iubite de popor, un ast-fel de om ar fi fost rostogolit din capul afacerilor chiar din primul an al domniei sale. Gitească fie-cine discursurile parlamentare ale d-lui Brătianu din or-care timp al stăpînirii sale din urmă, și văză dacă or-ce Camere, fie cât de supuse, afară numai de Camerele colectivistice, n'ar fi fost în stare și în drept, la tot minutul, să zică d-lui Brătianu: «sau aiurezi, sau ne înșeli, — și în amîndouă cazurile fă bine și ne lasă în pace.»

La noi însă nu s'a putut zice asemenea vorbe, probând cu modul acesta că ne-am meritat soartă. Nimic mai adevărat decît zicătoarea politică, — or-ce țară are guvernul ce merită.

Dar ce s'o fi petrecînd astăzi în sufletul d-lui Brătianu? Amărât, — da; cu frica în sin să nu dea faliment, — fie. Să se fi covins însă că metoda să de pînă acum d'a sta la guvern e pus în sfârșit într-o așa lumină încît și copiii eîl cunosc? Să fi intrat oare în inima sa îndoiala că de nu va lichida singur va fi declarat de alții în stare de faliment? Nimeni nu poate ști. Așteptăm constituirea Camerei și atitudinea Cabinetului ca să putem conchide într'un fel, — dacă s'au sfărșit matrapzălăcurile colectivistice, sau dacă țării noastre 'i va fi rezervat să dea încă exemplul rușnos al celei mai triste decăderi morale.

SERVICIUL TELEGRAFIC

AL ROMANIEI LIBERE.

Paris, 22 Februarie.

Se anunță din Viena că Austria va primi propunerile rusești, pentru că ea știe că aceste propuneri vor cădea în fața împotriviri Engliei și Italiei.

Roma, 22 Februarie.

Ziarul *Esercito* publică o corespondență alarmantă de la hotare. Se zice că Franței înșiră trupe d'alungul graniței italiene, spre a și asigura repeziunea operațiilor. *Esercito* adaugă că guvernul italian știe despre aceste pregătiri de concentrare de material de război. El urmărește cu un ochi veghetor aceste măsuri, pe care atitudinea Italiei nu le justifică de loc.

Constantinopol, 22 Februarie.

Se desminte trimiterea notei rusești asupra cestiunii bulgare. Ambasadorii rusești au primit numai instrucțiuni să atragă atenția guvernelor respective asupra situațiunii din Bulgaria. Și ambasadorul german de aici așteaptă instrucțiuni de la guvernul său.

Petersburg, 22 Februarie.

Generalul prusian Verder a sosit aici aseară. El locuiește ca oaspe al țarului în palatul pe Iarna.

A se vedea ultime știri pe pag. III-a.

CRONICA ZILEI

Azi, 12 Februarie 1888, la orele 8 seara se va ține o întrunire publică a opoziției la Clubul "Unirea, localul băilor eforiei dupe Boulevard.

Neputîndu-se aproba prețurile rezultate la licitația din 1 Februarie pentru hrana

arestanților din penitenciarele Cozia și Salinele-Marț, județul Valcea, se va ține o nouă licitație atît în cancelaria direcțiunii penitenciarelor cît și la prefectura județului Valcea, în ziua de 26 Februarie, orele 2. p. m.

Comitetul casei de pensuni a funcționarilor eforiei spitalelor civile în ședința de la 5 Februarie a recunoscut d-lui Al. Protopopescu, fost șef de biuro în cancelarie, o pensune de 200 lei pe lună, ce i se cuvine pentru 14 ani de serviciu.

D-lui George Cruțescu, fost intendent al spitalelor, o pensune de lei 222 pe lună, ce i se cuvine pentru 20 ani de serviciu — și d-lui Pană C. Brăneanu, fost prim cântăreț la biserica spitalului Colțea, o pensune de lei 134 pe lună, ce i se cuvine pentru un serviciu de 20 ani.

La 1 Octombrie se va ține concurs în palatul Universității din Iași, pentru ocuparea catedrei de istorie de la institutul pedagogic (școala centrală de tete) din Iași.

În divisiunea a II-a din ministerul lucrărilor publice e vacant un loc de copist.

Concursul se va ține la minister în ziua de 18 Februarie, orele 9 și jumătate dimineața.

Manipulațiunea cerealelor și a mărfurilor din portul Cernavoda se dă în antreprisă pe timp de 2 ani, cu începere de la 1 Aprilie st. n.

Licitația la 15 Martie st. n. Garanția 1.000 lei.

Neaprobîndu-se rezultatul licitațiunii care a avut loc în ziua de 1 (13) Septembrie 1887, pentru demontarea și vinderea materialelor vechilor poduri de lemn de pe linia ferată Buzet-Mărășești, e publicată o nouă licitație pentru ziua de 22 Februarie (5 Martie).

Concurentul, asupra căruia se va aproba vînzarea, va depune la casa centrală a direcției, imediat ce va primi comunicațiunea, prețul integral ce a oferit și va procedea în urmă la demontarea podurilor.

Demontarea podurilor se va începe imediat după subscrierea contractului.

DECRETE

Colegiul II electoral pentru consilierii generali ai județului Dorohoiu este convocat a se întruni în ziua de 18 Martie, la orele 9 dimineața, în localul comunel de reședință, spre a alege doi membri la vacanța ivită în consiliu, în locul d-lui Ștefan Ciocca, demisionat, și Xenofont Foca, care a primit funcțiune retribuită de Stat.

Circumscripțiunile militare teritoriale vor fi în viitor următoarele:

Corpul I de armată, cu reședința la Craiova, va cuprinde teritoriul județelor: Mehedinți, Gorj, Dolj, Pămînicu-Valcea, Olt, și Romanați.

Corpul II de armată, cu reședința la București, va cuprinde teritoriul județelor: Argeș, Muscel, Dâmbovița, Teleorman, Vlașca, Ilfov, Prahova, și parte din plasa Tohan, din județul Buzet.

Corpul III de armată, cu reședința la Galați, va cuprinde teritoriul județelor: Buzet (afară de plasa Tohan), Ialomița, Râmnicu-Sărat, Brăila, Putna, Tecuci (afară de plășile Zeletin și Berheci), Covurlui, parte din plasa Trotuș, județul Bacău, și Drobeta.

Corpul IV de armată, cu reședința la Iași, va cuprinde teritoriul județelor: Dorohoiu și plășile Zeletin și Berheci din județul Tecuci, Botoșani, Iași, Suceava, Neamțu, Roman, Vaslui, Fălciu, Tutova, Bacău (afară de plasa Trotuș).

Împărțirea acestor teritorii pe divisi, brigade și regimente e dată în Oficialul de azi.

Împărțirea armatei permanente pe corpuri de armată rămîne cea actuală; iar circumscripțiunile de recrutare a diferitelor corpuri de trupă e alta.

În recrutarea generală făcută cu corpuri de armată se va avea în vedere egalizarea sarcinilor ce ar putea rezulta asupra unor județe mai mult decît asupra altora. Asemenea în recrutarea generală, făcută pe toată țara, se va avea în vedere egalizarea sarcinilor ce ar putea exista asupra unui corp de armată mai mult decît asupra altuia.

DIN AFARA

Austro-Ungaria și România

Oficiul *Pester Lloyd*, vorbind despre deschiderea parlamentului român, scrie următoarele:

«Mesajul tronului român manifestă o mare încredere cu privire la mîntinerea păcii. Avem via dorință, ca să se împlinească speranța guvernului vecin, dar nu mai puțin viu dorim, ca oscilațiunile opiniunii publice a României să facă loc unei mai mari clarități și certitudinii, cu privire la pozițiunea, ce ar avea să o ia țara în cazul unei complicațiuni serioase exterioare. Știrea ce s'a ivit adeseori, că România s'ar fi alăturat la alianța europeană de pace, aci se confirmă, aci se contestă și nici astăzi nu se știe pozitiv, dacă și România este dintre Puterile, cu cari s'au încheiat tratatele, după cum a declarat prințul Bismarck în discursul său.

Dar orcum ar fi, pentru orce om cu mîntea sănătoasă este evident, că interesele proprii vitale ale poporului român opresc absolut alipirea țării la agresiunea rusească; iar a urmări o *politică de mîna liberă* România nu e în stare deja din cauza condițiunilor sale geografice.»

Cestiunea bulgară

Ultimul discurs al cancelarului german a avut de efect, că Rusia a pus iarăși pe tapet cestiunea bulgară. Toată presa streină comentează propunerile rusești mai în același sens. *Neue Freie Presse* scrie:

«Demersul diplomatic, făcut în fine de Rusia cu privire la Bulgaria, și negocierile ce le-a provocat între cabinetele însemnează negreșit o ușurare a situațiunii generale, căci imobilitatea 'r-de pînă acum era de natură a inspira temeri continue. Se poate înregistra ca nu semn favorabil, că și *Nord. Allg. Zeitung* își exprimă această idee. De mult timp acest cuvînt este primul într'adevăr liniștitor asupra situațiunii, ce a pătruns în lume din coloanele foii cancelarului și el va avea negreșit un efect bun.

Intru cât sunt cunoscute propunerile rusești, își poate cine-va forma o iocană destul de clară despre situația diplomatică momentană. Rusia a propus cabinetele să declare de ilegală domnia prințului de Coburg. Dar se impune în mod logic întrebarea, ce are să se facă în cazul când, cu toată declarația colectivă a Puterilor, prințul Ferdinand și consilierii săi nu vor respecta voința Puterilor. E aproape sigur, că declarația colectivă se va face, dar întrebarea este dacă va avea efectul practic dorit. În cazul unui refuz a prințului de Coburg de a se supune voinței Europei, Rusia nu va interveni militărește, dar cere ca să se dea mandatul Sultanului. Vor consimți oare la aceasta Austria, Italia și Anglia? Va accepta Sultanul mandatul oferit? Dacă nu va accepta, situația va rămînea neschimbată și critică. Această perspectivă e de natură a îndemna pe oricine de a se feri să 'și facă iluziuni prea mari cu privire la înlăturarea dificultăților....

DE PESTE CARPAȚI

În numărul său dela 7 Februarie, ziarul vienez „*Das Vaterland*“ publică următoarea corespondență originală, ce o primește din Budapesta:

«Despre Români din Ungaria și Ardeal numai arare ori se vorbește prin foile publice, și acest popor merită cu toate acestea atențiunea generală, deja pentru importanța sa numerică, mai mult însă în urma poziției sale geografice și în special pentru atitudinea însemnată ce o ia față cu actualele stări de lucruri publice și politice în Ungaria și Ardeal. Această atitudine e hotărîtă rezistentă. Actualmente

majoritatea covârșitoare a poporului român se află în opoziție, ba în contrast vădit, cu sistemul de guvernare ce dominează, și acestui contrast se dă expresiune prin pasivitate în viața politică. Generalul Traian Doda, care a fost ales în cercul electoral al Caransebeșului, a precizat poziția aceasta a României în scrisorile sale către președintele casei de jos, pe care le-am comunicat și apreciat și noi în această foaie. Protopresbiterul Popovici din Orșova, care a fost ales la 8 l. c. în locul lui, profesionează, aceleași vederi, pe care le vedem din nou expuse într-un articol caracteristic al ziarului român conducător "Tribuna, din Sibiu..."

CORPURILE LEGIUITOARE

Sedința de la 11 Februarie 1888.

CAMERA

Președinta provizorie a d-lui Jorj. După apelul nominal, d. preșident cere ca deputații cari sunt și senatori se declare dacă înțeleg a sta în Senat sau în Cameră. D. Ilariu Isvoranu declară că deoarece a participat la lucrările Camerei a înțeles prin aceasta chiar că înceta de a fi senator. D. Epurescu (cu ifos) nu înțelege declarațiunile de felul acesta; (supărându-se) ele trebuie să fie date în scris; (incrunțând privirea și cu pumnii în masă) ba chiar trebuie să fie primite de majoritate! (Ilaritate). D. N. Constantinescu judecă or- ce discuțiune inutilă de oare- ce Camera nu este constituită. D. Ilariu Isvoranu crede că are dreptul respectul tuturor după cum și d-sa respectă pre adversarii săi. Când d-sa a făcut o declarație publică în fața Preșidentului, este o glumă puțin searbădă și i se ceară și act înscris; de ce nu și legalizat? (Aplauze).

Președintele ia act și trece la ordinea zilei.

Spre marea mirare a minorității ședința se amână pe mâine, raporturile nefiind depuse.

În grupuri circula șgomotul că majoritatea cam clătinită nu prea știe pe ce cale să ia cu validările. Unii noui aleși ar fi exprimat lămurit intențiunile lor de a nu participa la triptogatele invalidărilor.

SENATUL

Sunt prezenți 70 de senatori. D. Christofi de la Valcea. Vorbește despre colonelul Pleșoianu de la 48... D-nu I. Brătianu de la 48... luptătorii de la 48... și d-nu D. Brătianu de la 48... Vă rog căci luptătorii de la 48... D. Orăscu. Lăsați atacarea cu colonelul Pleșoianu (risete). D. Christofi. Să am parte de cuvânt (risete). D. Orăscu. S'au pronunțat secțiunile. Cristofi. Rămășițele luptătorului de la 48... (risete). Ei care știu că la 48 Pleșoianu, cu Goleșcu, că la 2 Iulie 48, a rupt fiarele sclaviei.

Libertatea și egalitatea de la 48 (hohote.) Onoarea celor de la 48... Ei propul de urgență și cu unanimitate pensia pentru soția repositatului.

Termină citind o moțiune de blam contra Senatului care a îndrăsnit să riză!! Apoi pleacă supărat de la tribună! Propunerea este semnată numai de d-sa! D. Vergati. Cere ministrului Justiției a se ocupa cu regularea cesțiunii regulamentului pentru servitorii!

Voci. Asta e Christofi ediția 2 (ilaritate.) Senatul se ocupă cu votarea mai multor indigenate.

Indignatul israelitului Zukermanu, susținut de P. S. Mitropolitul, este respins de Senat.

PSIHIATRIE

Cari sunt formele de alienație mentală ce predomină în România?

de d. profesor Sutzu.

Bétrandul alienist Falret nu înceta de a arăta în scrierile și convorbirile sale cu junii săi elevi și amici, greutățile practicei maladiilor mintale.

"Ai cutezanța, zicea el, să intri în cariera aceasta, atunci ești silit în timp de 20 - 25 ani să te învertești într-o sferă de acțiune și de dependență plină de indoali și de obstacole; ai să te pregătești la o viață de laboare, de devotament, și de abnegațiune. Aceasta "mi permit a aminti autorului acestei lucrări, care atât prin raportul de față, cât și prin diferitele sale încercări în materie de psihiatrie, ne arată dorința de a se consacra studiului psihopatiilor. Elev dintre cei distinși ai universității române, d. dr. Iarhi aduce cu sine în observațiunile morbelor mintale, nu vre-o teorie specială, nu vre-una din acele ipoteze cari s'au succedat în acești după urmă secolii în psihiatrie fără nici un progres pentru ea, dar un spirit pozitiv, metoda în vigoare astăzi în toate științele naturale, metoda fiziologică, singură dintre toate metodele cari pot conduce la cunoștința variilor elemente ce contribuie la dezvoltarea acestor curioase maladii, principiul că psihiatria nu este și nu poate fi decât o ramură a vastei patologii interne, rămânând în or- ce caz un adevăr necontestabil.

Raportul statistic și tot de-odată științific asupra mișcării alienațiilor din Osp. Mărcuța pe anul 1886 ca și cel anterior pe 1885, publicat în ziarul medical "Spitalul", sunt lucrări cari interesează de o potrivă și pe medici și pe acei ce'i atrage studiul cesțiunilor sociale.

Care este populațiunea Osp. Mărcuța, cel mai mare dintre toate ospiciile de alienați din România de dincoace și de peste Milcov, căți intră pe fie-care an, căți es vindecați sau ameliorați, căți succumbă, care este profesunea și starea lor civilă, ce forme de psihiopatii predomină în acel număr, sunt cesțiuni importante la cari ajutorul a respuns prin fiire și mai multe observațiuni proprii culese în serviciul nostru.

Din aceste cesțiuni cea mai importantă, poate, este cea după urmă: cari sunt formele psihopatiei cari predomină în populațiunea azilului și prin urmare, Mărcuța fiind cu deosebire destinată populațiunii rurale și claselor de jos ale societății, ce forme predomină în România?

Din tabela a III-a vedem că maniile și melancoliile, alienațiuni zise simple, constituie abia a 5-a parte numai din totalul cazurilor admise, cu alte cuvinte găsim 40 maniile simple și 160 alienați a caror maladie mintală a fost complicată de diferitele stări somatice cu pelagra, cu alcoolismul, cu malformațiuni congenitale, cu epitepsia, cu isteria, cu meningita și cu meningoencefalita de origine variate. Dacă vom analiza însă și pe cei 40 alienați simpli, cei mai mulți atinși de maniile periodice intermitente și circulare, de deliruri parțiale și sistemăzate, forme în genere ereditare, vom găsi că, ca și la cei d'antăii și la aceștia, turburările psihice și nervoase au fost produsul nual unor cazuri neprevăzute și prin întâmplare, dar al unor condițiuni cari de mult au pregătit térământul la a lor izbucnire și vom ajunge ast-fel să conchidem că marea majoritate a psihopatiilor ce se observă la noi, sunt maniile

* Domnul profesor Sutzu bine-voind să scrie acest articol ca prefață pentru lucrarea meritorie ce domnul dr. Iarhi a publicat de curând sub titlul "Raport de mișcarea alienațiilor din Mărcuța pe anul 1886" credem că facem un serviciu și o plăcere cititorilor noștri reproducând-o. — Red.

degenerative, sau mai bine zis, degenerescențe psycho-cerebrale, degenerescențe dependente nu de niște condițiuni inerente populațiunii țării noastre. Este necontestabil că păământul, clima, moravurile religioase, regimul, sifilisul, alcoolismul sânt condițiuni cari imprimă o modalitate specială organizmului fizic și moral al individului, concurând toate împreună la dezvoltarea unei instabilități nervoase și psihice, unei cerebrațiuni speciale, și în generațiunile următoare, a unei eredități morbide care singură să poate calcula în producțiunea morbelor mintale la 60%.

Or-cine înțelege că această influență ereditară, pe lângă acțiunea cauzelor amintite mai sus, conduce, trecând prin mai multe generațiuni, la diferite stări cronice, la scrofuloasă, la tuberculoasă, la pelagra, apoi la alienațiunea mintală și la infirmitățile variate ale creierului, finalmente la sterilitatea și la descreșterea populațiunii. Această doctrină a transformismului, aplicată la alienațiunea mintală, nu este o ipoteză; observațiunea vine s'o confirme pe deplin. Cine nu știe deja că miasmele palustre care au o estensiune puternică în unele din localitățile noastre, că clima noastră în general friguroasă și umidă, că educațiunea insuficientă și vicioasă a poporului român, că superstițiunile lui grosolane, că sentimentele de frică și de humiliațiune care predomină în inima sătenului nostru, că credința în acțiunea unor ființe supranaturale, vestigii ereditari din evul mediu, că regimul vicios care constă în legume și malauii adesea alterat, în posturile repetate; că pe d'altă parte estensiunea alcoolismului și a sifilisului în clasele de jos ale societății urbane, — cine nu știe zic că aceste condițiuni vin din cea mai fragedă copilărie să turbure funcționamentul diferitelor aparate ale locuitorilor acestor țări? Ar fi de dorit să se știe eczac în ce regiuni ale României bătute cu mai multă putere aceste condițiuni degenerative; căci n'ar fi imposibilă remediarea lor până la un grad, prin modificățiuni locale, prin schimbarea regimului, prin facilitarea comunicațiunilor, cari ar permite o încrucișare mai frecventă între locuitorii diferitelor comune care la rândul ei, ar aduce infuziunea în organismul lor de sânge reparator. Sunt regiuni în Europa, unde asemenea degenerescențe, legate de starea păământului și de regimul locuitorilor: ca cretinismul, degenerescența palustră, pelagra, au diminuat considerabil prin măsuri având de scop ameliorarea stării solului și micșorarea mizeriei materiale a sătenilor. Pentru ce să nu sperăm și la noi cu măsuri luate serios de către guvern, nu s'ar putea diminua numărul degenerescențelor în genere și al celor psio-cerebrale în special?

Care este concluziunea ce am putea trage atât din considerațiunile asupra frecuenței acestor degenerescențe și a mediului social în care se observă, cât și din numărul cazurilor vindecate (24%)? Că alienațiunea mintală și infirmitățile psio-cerebrale, căci de ele ne ocupăm aci, sunt stări inerente condițiunilor în mijlocul cărora viețuim, că acele stări prin urmare constituie un rău moral, o fatalitate după opiniunea chiar a multor alieniști contemporani, produsă prin acumulațiunea neîncetată a unor cauze degenerative, o plagă în fine socială care privește și pe medicul, dar cu deosebire pe economiștii și pe bărbaii de stat. Alienatiunea mintală, ast-fel considerată, ajunge a fi o adevărată calamitate de care cu multă greutate popoarele ar putea scăpa, cu atât de multă greutate, ca și de alcoolismul, ca și de criminalitatea, ca și de pauperismul stării sociale din mai multe puncturi de vedere congenerice și similare.

Cazurile de alienațiune mintală și de diferitele degenerescențe psio-cerebrale nu

se pot studia și observa numai în acele câte-va asile de alienați ce posedă România. Diferitele observațiuni și oare-cari statistice, deși incomplete, pot permite or-căruia a și forma opiniunea că numărul alienațiilor (acest cuvânt fiind luat în cea mai largă accepțiune) în România atinge cifra de peste 4 mii. O parte trăește liberă în satele și urbele noastre ca niște cerșetori infirmi, alții sunt acunși în casele familiilor lor, și a treia parte se află adăpostită în monăstiri, transformate în zile neautorizate și pentru cea nici o dată inspectate. Ei bine, este trist a mai spune, acest număr de suferinzi, care formează o populațiune de peste patru mii oameni, nu sunt protegiați de nici o lege, nu să bucură din partea Statului de nici o îngrijire specială. Cum sunt ei tratați în casele lor și în acele locașuri religioase, cine îngrijește de averea lor, ce dispozițiuni legale sunt în vigoare în privința cesțiunilor bunurilor lor, pe ce baze, și dacă pe drept sau pe nedrept li s'a răpit libertatea, cine o poate ști. Ei bine, pretendenții eczistă legi speciale, cari din zi în zi se perfecțiunează. România este una din cele foarte puțin numeroase state unde alienatul se află afară de lege, lipsit de or ce protecțiune.

Iată o reformă urgentă ce de mulți ani o reclamăm.

Dar să lăsăm altora mai competenți de cât noi prin pozițiunea lor oficială acest mod de a considera alienațiunea mintală, și să spunem câte-va cuvinte asupra modului cum ar trebui noi medicul să observăm maladiile mintale.

Metoda fiziologică bazată pe principiile doctrinei somatice a fost aplicată în studiul morbelor mintale de către unii alieniști contemporani, de către Luys și Voisin în Franța, de către Meinert și Wesphal în Germania și care constituie școala psihiatrică modernă. Acești medici au avut meritul de a da o substanță, de a transforma într-o realitate ideile organizațiune întrevăzute și inaugurate de Cabanis, Broussais, Gall, Moreau de Tours și alții din prima jumătate a acestui secol. Toate manifestațiunile mintale, fie în stare normală fie în starea patologică, ca și or ce manifestațiune nervoasă, iperestezia și anestezia aki-nezia, și iperkinesia, iluziunea și halucinațiunea senzorială sau psihică, delirul cu nenumerabile sale variațiuni, maniile intelectuale și morale, toate fără eccepțiune sunt simptome a unei maladii care consistă într-o inflamațiune, aci a celulelor cari constituie masa grisă a encefalului aci a fibrelor comisurante și convergente cari formează substanța albă. Scleroza interstițială sau parenchimatooasă, iperemia sau ischemia, endarteria și diferitele escudate, iată leziunile cari determină toate manifestațiunile anormale ale vieții psihice, după regiunea ce ele ocupă adică cutare sau cutare circvoluțiune, stratul periferic sau substanța albă, ganglionul central sau cutare parte a capsulei interne, cutare peduncul, tuberculul pașru gemeni, puntea varoliană sau cutare parte a bulbului. Această metodă este aceeași ce să aplică și la studiul morbilor cordului, hepatului, rinichiului etc., și nimeni nu poate tăgăduca rezultatele ei sunt că se poate de favorabile din punctul de vedere al diagnosticului. În patologia mintală asemenea multe fenomene, până odinioară rămăse neexplicabile, își găsesc interpretațiunea anatomio fiziologică, și diagnoza maladii de multe ori este mai bine stabilită. Inșă ar trebui să ne întrebăm: această metodă poate fi în starea actuală a științei singura călăuză în studiul alienațiunii mintale? Nici anatomia, nici fiziologia, nici anatomia patologică a creierului nu și-au atins perfecțiunea. Micrografia, experimentațiunea fiziologică nu și-au zis încă ultimul cuvânt: lacunele re-

mase sunt foarte numeroase, iar clinica mintală este departe de a fi mulțumită numai de descoperiri moderne. Sunt convins adanc o repet că doctrina localizațiunilor cerebrale, că experiențele ipotice, că progresele micrografice moderne asupra sistemului nervos, în stare fiziologică și în starea patologică vor implini multe din acele lacune, totuși o zic tot cu aceeași convicțiune, psihologia, care este, nu o știință după noi, dar o simplă metodă, nu va fi nici odată depărtată din clinica mintală. Or-ce s'ar zice, fenomenul *deir* este un element ce trebuie să atragă cu deosebire atențiunea medicului. Epifenomen în multe cazuri, el constituie în cele mai multe întreaga maladie, devine o entitate morbidă ce trebuie analizată cu multă stăruință. Mersul și forma delirului, difuziunea sau sistematizarea sa indică adesea și originea sa: el singur ne permite a pune o diagnoză certă asupra naturii lui, a stabili prognostarea stărei maladiive, a determina cu siguranță considerațiunile medico-legale ce cazul compoartă. Analiza fiziologică, care ne permite în multe cazuri a determina natura procesului, și regiunea atinsă de el, poate oare să ne indice și modul cum delirul megaloman să transformă în delir de persecuțiune? Cum delirul de persecuțiune rămâne ani întregi teu otul izolat și pentru ce aci este activ, aci pasiv? Care este geneza, originea și mersul delirurilor de negațiune, delirurilor emotive, delirurilor morale și lucide; și la ce determinanți și fapte fie-care dintre ele pot conduce? Impulsiunile variate, instinctive sau raționate de cari să preocupă medicul legist cum vor fi analizate pe calea anatomio-fiziologică?

Concluziunea dar acestor considerațiuni este, că studiul morbelor mintale reclamă, pe o parte din partea medicului cunoștințe serioase de anatomie, de fiziologie, microscopie; iar pe de alta el reclamă tot așa de imperios și cunoștințe solide de psihologie. Ambele metode asociate constituie clinica, bazată pe o observațiune îndelungată în mediul alienațiilor.

Termin exprimând bucuria ce simțese în fața mișcării de emulațiune ce să petrece în noua noastră generațiune medicală. Văd că studiul maladiilor mintale, așa de neglijat până acum căți-va ani, începe a atrage pe mai mulți dintre junii noștri medici. Cine nu prevede că pe viitor, acei ce sunt isbiți de această crudă maladie, vor fi mai bine călăuzi, că societatea va profita și că curțile și tribunalele noastre vor găsi experți capabili în descoperirea mobilului multor crime și delictate, dându-se ast-fel de către justiție o ecstenziune mai largă și mai dreaptă dispozițiunilor legale coprins în codul nostru penal. (Spit.)

CRIME — DELICTE — ACCIDENTE

Jud. Prahova

O crimă oribilă—Cu privire la crima oribilă acum câte va zile în Slănic, din jud. Prahova, a cărui victimă fu locuitorul Ion Băilă, și despre care am comunicat deja cititorilor noștri, găsim următoarele amănunte în "Voința Prahovei":

"Locuitorul Ion Băilă vându-se o vacă pe care luase 20 lei. În comuna Slănic, mahalaua Groșani, aproape de muntele Verde, este, cum s'ar zice, un despărțământ, care se numește Zăpodie. Locuitorii dintr'acest cătunșu sunt dintr'aceaia cari sunt în stare să fure oule de sub coțofană. Știind pe Băilă că și vându-se vaca, se încardăse individul: Codin Apostol, Dan Epure, George Cernat, Radu Nica, etc., și sub conducerea, după cum se presupune, a vestigiilor bandiți numiți "Poenști", merg după ce inoptează la casa lui Băilă procedând ast-fel: mal înteu se duc la un prun, în care se

FOIȚA "ROMÂNIEI LIBERE"

— 12 Februarie 1888 —

2

STRĂBUNII NOȘTRII

NOVELA ISTORICA

ANUL 104 DUPĂ CHRIST

— (Urmare). —

I se opri gândul într-o bătaie puternică de inimă, căci îi auzise păsul. Era în adevăr Longin. El veni drept la dinsa. Părea agitat.

— Ai adus-o, nu'i așa? îi zise el întinzând mâna.

— Ce s'aduc? întrebă ea, zimbind ca o floare ce se deschide.

Longin tăcu și se uită la dinsa lung. Ea privi o secundă înapoi și apoi își întoarse capul repede:

— E greu să te întreb, dar îți să mori? îi zise ea cu sfială.

El dete trist din cap.

— Cunoști vre-un mijloc de a mă face să trăesc?

— Libertatea poate, zise ea încet și cu temere.

— A, da!... Dar ar trebui să fug, adăugă mai pe urmă cu descurajare.

1) Din *Convorbiri Literare*.

— De se să fugi? Poți deveni liber fără să fugi, zise Dochia rar și cu greutate.

— Cum? o întrebă el repede, apropiindu-se de ea.

— Spune... isbuti ea să articuleze.

La această vorbă brutală și neașteptată, Longin făcu un pas înapoi, și trist, par'că i-ar fi sburat din suflet ultima și cea mai dulce iluzie, îi zise încet:

— Și tu?...?

Dar n'apucă s'o întrebe bine și o auzi isbucnind într-un hohot de plâns dureros, sfișietor, care resuna în tăcerea nopții ca o lungă notă de jale.

— O nu!... nu!... putu ea să zică, vroind să se scoale în picioare și căzând iar pe bancă.

Longin rămăse unde era, uitându-se la dinsa, și, înțelegând ce luptă puternică se petrecea în ea, își simți sufletul plin de milă și vroi să se apropie de dinsa. Ea însă sări deodată se apropie de dinsa. Ea însă sări deodată în sus, și apărându'l cu mâna, strigă:

— Fugi!...

În acelaș timp fiul Regelui eșise ca din păământ înaintea lor. Fața lui rînjea și în inăna dreaptă stringea prăselele unui pumnal, al cărui tăiș lucea la lumina lunii.

Longin făcu căți-va pași înapoi și se opri cu spatele de trunchiul unui arbore. Fiul Regelui înainta pe furis ca o vulpe, rînjind mereu ca *Risul* de munte.

Atunci ochii Romanului vээрă o groznică faptă: în urma lui Decidav venea, ușoară, soră-sa, și când acesta fu la căți-va pași, gata să se răpeadă asupra lui, înăna ei căzu teribilă, și un jughiu puternic în-

tră până în mâner între spetele ténérului; el se dobori greoiu la păământ.

Un minut ea remase în picioare în lumina de lună, naltă, puternică, înănoasă, ca zeita resbunării. Apoi, rupându'și un șir de mărgelce ce purta la gât:

— În cea de la mijloc, zise, și fugi.

CARTEA IV.—CELE DE-APOI

CAP. XI.

În ziua următoare, în tabără, toate căpeteniile triburilor erau strînse în jurul Regelui în consiliu: venise un nou sol de la Romanii, care cerea respunsul din urmă al lui Decebal și liberarea lui Longin.

Toți *Zarabii*: Diige, Scorylo, Bărhală, Mucapar, și bétrânii căpitani ai veteranilor: tarabostul Tiernei, al Drobetei, și Tibiscului, precum și șefii de prin localitate, capi Albokeenilor și ai Sinsilor, împreună cu preoții cei mari,—erau de față. Avea să se hotărască în cea zi de soarta lui Longin și poate chiar de soarta Dacilor.

Era o lumină de dimineață, rece, și un, aer tare de muni. — era o mișcare măreată de deșteptare, — sunete de cornuri, renchezări de cai, tilince șgomotoase, zarvă și larmă ca în orce tabără. Domnul și toți curtenii așteptau resărirea soarelui, a cărui lumină înaintea-mergătoare începea să gonască ceața nopții.

Decebal își tragea mâna ușor prin barbă.

— Tot n'a venit? întrebă el pe fratele său Diige.

— Nu, doamne, n'a venit încă.

Decebal tăcu și aștepta iarăși. Cele d'antăi virfuri de raze începeau să scape dincoace

de dunga orizontului. Nerăbdarea și mirarea cuprindeau pe Rege. După cât-va timp, el întrebă din nou, supărat:

— Tot n'a venit?

— Nu încă, respunse sfios Diige.

Atunci Regele se sculă în picioare.

— Bărhală! strigă el.

Îndată eși din rangurile nobililor un om bine legat, potrivit la statură, îmbrăcat cu pieptar de aramă și se pironi țeapăn în fața Regelui.

— Să'i dai bătaie la spete ca să'l inveci să umble! porunci el. Apoi pași înainte pe o cărare din pădure, urmat de întreaga Curte, care rămăse încrămențată de porunca ce o dedese Regele lui Bărhală de a bate pe fiul său Decidav.

Se îndreptară cu toții spre apa Siretului. În resărirea Soarelui se spălăru cu toții pe ochi, unii mai aproape și alții mai departe de Rege, și fiind-că nu se mai puteau duce la Dunăre, făcără jurământul cel mare să nu se întoarcă nici unul acasă până n'or ucide pe toți dușmanii patriei! Apoi reintrară iarăși în tabără.

Curtea întreagă simțea că Regele e mândru de noul sol ce i-l trimitea Traian, dar îl vedea neliniștit din pricina lipsei lui Decidav. Curtenii nu cunoșteau cauza acestel neliniști, căci ei nu știau tocmeala care se urmăse între Rege și copiii săi, cu privire la Longin, — și lui Decebal îi trebuia neapărat să afle, înainte de a vorbi cu solul lui Traian, dacă Longin a destăinuit ceva sau nu.

În vezina neastămpărului, Regele chemă pe Cuzinas și pe fratele său Diige și trecură într-o poeniță dealături, după ce Băr-

hală, cu căți-va călăreți cistobaci, se așezară de pază.

— Zivindide, zise Regele, apucând pe Vezinas de sfoara cu care acesta își lega haina la gât, ce crezi?...?

— Eu, doamne, cred că nu a spus nimic.

— Crezi?... zise Regele iritat.

— Așa imi pare, respunse Vezinas. Acest Roman era mai bine să fie Dac: știe multe și spune puține.

— Viră-ți pumnul în gură, popo, și nu vorbi dacă te-ai păcătoșit, îi respunse Regele.

Și după aceea plecă de lângă el și se apropie de Diige, încet și pe gânduri. Dar abia ajunsă lângă el, și își întoarse spatele numaidecât, fără a'i zice nici un cuvânt.

Apoi se opi în poiană, singur, și păru a se gândi. Fratele său era șiret și nu iubea. Vezinas era singurul bărbat în fața căruiă sumetia regească se potolea. De aceea Regele, după câte-va minute de gândire, se apropie ear de preot și, nesigur, cu mâna pe haina acestuia, îi zise încet:

— Imi pare că am făcut o greșală.

— Știu, respunse Vezinas.

— Cum ști? întrebă Regele răstul. Dacă știați de ce nu m'ai oprit?...?

— Fiind-că Zamocse m'a făcut numai popă, nu m'a făcut Rege.

— Ei, te-ai prostit!... zise Regele răstul. Și voi să plece, dar eărăși se opri.

(Va urma) **Duiliu Zamfirescu.**

culcau găinile aceluia locuitor; prind câte-va din ele, încep a le cirii, aceasta pentru a auzi cel din casă și a eși afară, în scop de a le înlesni ast-fel ușurința de a intra în casă. Ast-fel se și întâmplă. Locuitorul Ion Băilă, care dormea în casă, ese afară, după ce mai întâi ia un topor în mână, dar abia deschide ușa și tâlharii năvălesc asupra lui cu groaza furiei lupilor flămânzi ce se asvârlă, năuciiți de turbare, pe prada nenorocită ce le cade în cale. Din câte-va lovituri de măciucul 'l doboară la pământ. Se reped apoi și sting lampa, pe care Ion Băilă o aprinsese înainte de a eși afară, iar pe mama acestuia, care începuse să țipe, o trântesc jos, îi pun în cap niște țoale și unul din ei se pune peste ea strivind-o și zicându-i să tacă căci alt-fel bagă cuțitul în ea. Trăvestiții în zehii trențaroase, spoii negru pe ochi și cu căciulele întoarse pe dos, bandiții iau la bătaie pe Băilă, somându-l a le da banii ce a luat pe vacă. În zadar spusele acestuia că a cheltuit acei bani. Totuși, la rugăciunile și plânsetele acestui nenorocit, bandiților începe a li se strâng inima și cad în înduioșare de pare că ar voi să renunțe la fapta lor mișelească de a chinu pe un sărac ca și ei, dar această renunțare nu îndrăzniau s'o facă fără știrea și consimțământul capilor de bandă, cari erau afară de pază. Eșiră afară pentru a comunica aceasta căpeteniilor lor, dar aceștia îi îndărjiră din nou, dându-le instrucțiunile cum trebuie să reîncape. Reintrară din nou în casă și torturile începură a curge cu mai multă înverșunare. Văzând cu toate acestea că nu isbutesc să smulgă acestui nenorocit prețul vacii ce vându-se, unul dintre acești bandiți se adresează celui-lalt tovarăș al său, zicându-i: "Măi frate Codine, trage mă jar din sobă să'l punem cu ochii pe jar."

Codin răscolește jarul în sobă, iau împreună pe Ion Băilă și 'l bagă cu capul în sobă. Acesta simțind grozava doțoare a focului, care începuse a 'l arde pârul în cap, fruntea și una din urechi care s'fârâia pe carbuni aprinși, simțind că are să 'l plesnească imediat ochii, abia putu să strige: "spui! spui! iertați-mă!".

I scot capul afară din sobă și nenorocitul Băilă, rugându-se să 'l ierte, le spune că banii luți pe vacă se află puși în pod, într'o țărână cu poame de mere. Degrabă unul din ei se sue în pod, dar se reintorce spuind că minte că în pod nu e nimic. După ce 'l mai dau câte-va lovituri, 'l silesc a se sui cu ei în pod.

Suindu-se, caută, într'adevăr, într'acea țărână cu poame, scoate din ea acea miserabilă sumă de 20 lei ce o luase pe biata văcută ce o vinduse din cauza nutrețului ce nu 'l avea spre a o scoate din țărână și o dă acestor dihanii ca să 'și scape viața. Apoi lui Băilă 'l poruncesc să stea în pod, să tacă din gură, căci alt-fel se întorc și 'l înjunghie, iar ei se dau jos, ies afară și dispar.

Pacientul Ion Băilă a recunoscut foarte bine pe Gheorghe Cernat, Radu Nica, după bubele ce acesta le avea pe mâini — mâinile nefind văpsite negru ca fața — la placăra focului, când l'a băgat cu un sac în sobă, precum asemenea și pe Codin Apostol și Dan Epure, atât după statura lor cât și după pronunțarea numelui, când Gheorghe Cernat a zis tovarășului său: "trage jar, frate Codine, se'l punem cu ochii pe foc!"

Prin urmare, acești miserabili sunt intr'adevăr făptuitorii, cu toată îndărjirea și tenacitatea ce au de a nu declara nici de cum faptele.

Represiunea alcoolismului în toate țările din lume

Italia. — În Italia nu există nici o pedeapsă contra bețivilor.

În ceea ce privește însă deschiderea debitelor de băuturi spirtoase și supravegherea acestor stabilimente, ea este cu cea mai mare grijă regulată prin legea din 20 Martie 1865, și Iulie 1871.

Autorizațiunea de a deschide o cârciumă, este de obicei temporară.

Ea se dă pentru un an, și în acest interval dacă nici o contravențiune la legile în vigoare nu a avut loc, reînnoirea sa mai bine zis prelungirea termenului vine de sine. În caz contrariu, administrațiunea are dreptul, fără nici un ordin special și decurs în urma unui proces-verbal, a închide sau a preleva autorizațiunea fără a o reînnoi pe viitor.

Stabilimentele însă s'au înmulțit și se înmulțesc mereu cu toată reglementațiunea și penalități aplicate cu atâta rigoare.

Austro-Ungaria. — În Imperiul Austro-Ungar, nu se poate obține deschiderea unui debit de băuturi spirtoase, decât în urma unei autorizațiuni sau consensului acordate de autoritatea politică locală și numai persoanelor majore și de conduită ireproșabilă. La 20 Decembrie 1859, în urmă la 1877, 19 Iulie, Reichsrathul a promulgat legea prin care se oprește theoretic și practic beția.

Legislațiunea făcută pentru provinciile Galizia și Bucovina, unde ravagiile ce face beția sunt ceva de speriat, este una din cele mai severe. O lună de închisoare și 130 fr. amendă se poate da tuturor indivizilor prinși în stare de beție manifestă, precum și cârciumarilor, care procură băuturi minorilor sau indivizilor beți.

Cârciumarul, care reclamă o datorie pentru băuturi spirtoase, unui individ care datora mai dinainte, se expune la o pedeapsă

variind de la 8 zile la 2 luni închisoare și 400 fr. amendă.

Or cine a fost condamnat de 3 ori pentru beție, poate fi lovit de o întărire de frecvență pe timp de un an a cârcimelor și hanurilor reședinței sale și acelor dimprejur sub pedeapsă de a fi închis o lună de zile.

În fine cârciumarul condamnat de două ori, pentru că a dat să bea copiilor sau indivizilor beți, sau care ar fi cercat să obție plata unei datorii de cârciumă refuzată, poate fi lovit de o interdicțiune temporară sau perpetuă de a deschide o cârciumă.

Prin legea din 1881 se dă dreptul administrațiunii de a restrânge numărul cârcimelor și se lovește în același timp băuturile alcoolice de un nou impozit.

Elveția. — În Elveția aproape fie-care canton aparte are legislațiunea sa în această privință.

În Cantonul Bern, care posedă 506,000 locuitori, există o lege care privește întreg comerțul de băuturi spirtoase, cârcime, hanuri, etc. Comerțul en gros al băuturilor alcoolice este liber; pentru comerțul în detalii, trebe să se obție o patentă și o autorizațiune, care nu este acordată de către directorul afacerilor streine, de cât în urma unui avis al autorității municipale, care trebuie să fixeze după trebuințele poporului numărul normal al cârcimilor (legea din 23 Decembrie 1873).

Această dispozițiune foarte înțeleaptă în sine, pentru a da mai multă libertate comerțului și industriei a fost abrogată prin circulara consiliului federal din 11 Decembrie 1874, care pune în vedere guvernamentelor cantonale că nu mai este necesar a supune vre-unei aprobări din partea trebuință deschiderii unui debit public ce va fi simțit ca trebuincios. În urmă o lege mai moderată nu întârzie a se elabora, dar ea fu aruncată în 1877 și cu disparițiunea ei numărul cârcimelor se înmulți repede.

În 1876 se găsea o cârciumă pentru 300 locuitori și beția progresă repede.

Un alt pericol ce amenință pe locuitorii în acest canton aceasta este înmulțirea cazanelor mici (cazanele tradiționale de la noi). Din cauza obiceiurilor și a legislațiunii fiscale, mulți cultivatori fac ei înșiși rachii, care este foarte nehygienic și defectuos din cauza instrumentelor rele de fabricațiune.

Rachiul fabricat este de un gust rău, conține mult alcool amylic și el ne putend fi pus în comerț se consumă pe loc.

Adevărul este că de cât-va timp încoace s'a instalat oarecarii uzini mici și aceasta oferă avantajul, zice d. Bodenheimer, cel puțin de a opri copii și femeile a suge și a bea direct de la țevă și țipătoare, cum se zice la noi.

Propunerile ce s'au făcut în 1875 pentru oprirea beției și crearea unei legi, fură amânate până la epoca revizuirii codului penal.

Din acest moment se pare că nimic nu s'a făcut și consumațiunea alcoolului a mers crescând. La Bern fie care om adult bea ca mijlocie țifra de 19 litri rachid pe an.

În cantonul Neuchâtel, deschiderea unei cârcime este supusă unei autorizațiuni din partea consiliului de Stat.

Poliția aparține autorității municipale; indivizii în stare de beție nu pot fi primiți în cârcime și contravenienții sunt pedepsiți cu amendă și închisoare.

În cantonul Valais se interzice accesul debiturilor de băuturi spirtoase bețivilor incorigibili; în general se dă o listă cârcimilor de indivizii ce trebuiesc a fi excluși din cârcime.

În Thurgovie, beția manifestă și publică nu este pedepsită, dar bețivul incorigibil poate fi închis în timp de doi ani cel mult, în un stabiliment anume reglementat prin o lege.

"Acest stabiliment este destinat a primi persoanele invalide și incapabile de a lucra, care dându-se unei vieți stricate de risipă și lenenie sunt căzute în sarcina comunității natale";

"În aceste stabilimente se dedă la vre-un lucru oarecare în scop dacă va fi posibil de a face să veia o viață și ocupațiune folositoare, (Art. 2 al legii). Aceste stabilimente, numite Zwangsarbeitsanstalt, au oarecare asemănare cu localurile pentru săraci obișnuite în străinătate.

În cantonul Geneva trebe de asemenea o autorizare specială pentru a deschide o cârciumă.

Un ordin din 14 Aprilie 1876 declară pasibil de pedeapsă simplă polițienească pe "or-ce individ care va fi găsit pe stradă beat ast-fel ca să jenezze circulațiunea sau să provoace aglomerări pe strade."

În cantonul Grison nu există nici o lege pentru beție, nici poliție pentru cârcime. Sunt numai regulamente locale și bețivul incorigibil, dacă riscă prin manierele sale de a se ruina, poate fi interzis, perde drepturile sale de cetățean și chiar poate fi pus în oprire prin ordin guvernamental.

La Bâle trebuia mai înainte o autorizațiune a unei comisii speciale, care depindea de ministerul de finanțe, pentru deschiderea unui debit de băuturi, dar de la noua constituțiune federală se autoriză numai cu condițiune ca cârciuma să fie în un local convenabil și salubru; autorizarea în acest caz nu este decât o simplă formalitate.

Legea de poliție penală din 1872 pedepsește pe toți aceia cari primesc minorii în stabilimentele lor.

Indivizii beți ce ocazionează scandaluri publice sunt opriți și arestați ca măsură polițienească până ce își revin în sineși,

sau să deșteaptă din torpeala beției. — În caz de recidivă bețivul poate fi pedepsit cu închisoare de 8 zile, supunându-l la regimul alimentar de apă și pâine numai.

Legea din 1854 menționează că burgeizii cu moravuri stricate și bețivilor incorigibili pot fi internați pentru un timp oarecare în o casă de lucru sau corecțiune. — Pe tot timpul cât durează această măsură internul este în curatelă. — Guvernul verifică cel puțin odată pe fie-care trimestru sau semestru situațiunea indivizilor internați, conduta lor și în urmă, internarea este menținută încă sau se suspendă imediat. — Această măsură să ia prin un ordin guvernamental, după propunerea tribunalului, magistratului polițienesc, autorității municipale sau a familiei.

Faptul deturnării unui copil mergând la școală sau al unui ucenic la atelier, pentru a merge la cârcimă constituie o contravențiune pedepsită.

În cantonul Glaris profesiunea de cârcimar este supusă unor reguli stricte și nu numai că judecătorul interzice accesul cârcimelor unui bețiv, dar chiar merge până acolo de a interzice chiar întrebuițarea băuturilor alcoolice, și or-ce infrațiune la această oprire este pedepsită cu o amendă de 14 fr. și aceiași pedeapsă poate atinge chiar bețivul care are să procure băuturile cu care s'a făcut contraveniență ordinului dat. — Ceva mai mult, bețivii cari neglijează complet datoriile către familia lor pot fi închiși care în cantonul de Thurgovie, în Zwangsarbeitsanstalt pentru doi ani cel mult.

Cantonul de Appenzell are de asemenea un regulament de poliție, datând de la 1859, care supune deschiderea cârcimilor unei autorizațiuni prealabile; această autorizare este anuală și nu este reînnoită decât în caz de bună purtare.

Bețivul este supus unei amende în folosul casei săracilor, în caz de recidivă are loc închisoarea. — Bețivii care injură sau o căresc trecătorii sunt opriți și obligați a cere scuze în caz, de recidivă se interzice. — Faptul cântării unui cântec obscen în o cârcimă este pedepsit cu amendă.

În cantonul d'Uri cârcimarul trebe să fie autorizat și este supus unei amende de 44 fr. dacă "că cuiva să bea peste fire sau peste cea ce poate suporta fără inconvenient pentru rezonul și sănătatea sa". La 10 ore seara cârciuma trebe să fie închisă.

Bețivul cunoscut mai dinainte este lipsit de dreptul de a intra în cârcime prin o deciziune a *Regierungsrathului*.

Este lipsit în acest timp de votul politic, și interzice, ceea ce aduce cu sine de drept privarea drepturilor de burghese.

Cantonul Zug are o lege din 1859, care obligă pe cârcimari a închide la 11 ceasuri seara. A nu deschide o cârcimă decât în urma unei autorizațiuni și a unei obligațiuni, a nu primi niciodată sub pedeapsă de amendă în stabiliment indivizii lipsiți de dreptul de a intra în cârcime și ale căror nume sunt scrise pe o placă neagră în forma unui tablou pusă în loc ca să fie bine văzută. — O amendă de 20 lei se aplică cârcimarului care a dat băuturi persoanelor ce primesc ajutorul asistenței publice.

În cantonul Fribourg o lege din 1864 regulează aproape în același mod cafenelele cârcimele etc.

Socetățile de ajutor pentru alienați în Elveția se preocupă foarte mult și astăzi chiar de alcoolism și urmările sale și pare că voesc a înființa din nou penitenciare pentru internarea bețivilor; numărul alienaților crește zilnic și multe din cantoane întâmpină adesea dificultăți din cele mai serioase pentru plasarea bolnavilor în niște condițiuni mai convenabile.

În cantonul Glaris alcoolismul are o mare parte asupra victimelor căzute alienați. La 15 de Mai 1887 s'a votat în Elveția ca măsură salutară legea prin care fabricarea și vânzarea alcoolului s'a încredințat în mâinile guvernului.

Această lege a fost adoptată cu 252,000 voturi contra 127,000.

Cu această ocaziune s'a mai decis că 10% din impozitul asupra alcoolului să fie întrebuițat ca mijoc bănesc de a întreprinde opera umanitară — combaterea alcoolismului.

George Nicolescu.
Inginer agricol.

MAINOU

S'a amânat pe astăzi validarea titlurilor deputaților necontestati, pentru cuvântul că ieri nu erau încă gata raporturile.

Contestarea făcută alegerii d-lui Pacu este cu totul neîntemeiată. Candidatul nu mai era la 25 Ianuarie profesor, căci nu voise să se prezinte la postul unde fusese mutat pe ziua de 15 Noembrie, și legea instrucțiunii prevede, că cine lipsește o lună de zile fără concediu și fără cauză binecuvântată, se consideră ca demisionat.

D. Pacu a lipsit de la 15 Noembrie de la post, fără concediu, căci ministrul i l-a refuzat, fără cauză binecuvântată, căci ministrul n'a luat în

considerație protestul său, fără a primi salariu.

Deci d-sa nu mai era funcționar salariat de Stat.

S'ar fi propus d-lui Chirițescu transferarea la prefectura Doljului. S'ar putea transfera la Craiova poate să 'și frângă gâtul, ar fi rugat pe primul-ministru să 'l lase acolo unde este.

Generalul Al. Angelescu este citat, pentru azi, dinaintea generalilor instructori ai afacerii generalului Maican, pentru a da oare-cari informațiuni, cu privire la unele țirgueli militare.

Atât d. Costinescu, cât și d. Stolajanu, sunt de câte-va zile bolnavi și opriți de medici de a eși din casă.

Informațiunile noastre ne asigură că nu se va face nici o reducere în corpul miniștrilor plenipotențiarilor ai țării.

Opozițiunea a convocat pentru disecare pe cetățeni la o întrunire publică, în saloanele clubului Unirea pe bulevardul Elisabeta.

D. Eug. Stătescu este decis a se retrage din Cabinet și a rămânea conducător al majorității din Camera deputaților.

Prefectul poliției se află mai bine în urma operației făcute. Se speră că peste câteva zile va putea eși din casă.

Consiliul comunal al capitalei a sfârșit cu rezolvirea contestațiilor. Duminică se vor afișa listele definitive. Nemulțumiții se dot adresa la tribunal.

Un confrate ne spune că d. Ferechide, la recepțiunea de ieri a corpului diplomatic, ar fi anunțat remanierea Cabinetului.

Colectivității au ținut și aseară sfat la Naționala. Bieții oameni căuta a se asigura în contra flagelului parlamentar.

D. doctor Babeș va începe în curând un curs public de bacteriologie pentru toată lumea.

D. Ștefan Bellu a început să colaboreze la *Voința Națională*. Ieri publica o scrisoare: că eși mai plăcut și mai instructiv (pentu d-nia-sa) de a studia frumusețile plastice ale unor modele ca *Vinerea*, etc.

D. dr. Diaconovici, directorul periodicii *Românische Revue*, care se publică în Oravița, este de câte-va zile în București.

În zilele de 13 Martie, 27 Martie, și 10 Aprilie vor avea loc 3 concerte simfonice în sala Ateneului, sub direcțiunea d-lui Ed. Wachmann.

Inscrierea pentru abonamente se poate face chiar de acum la magazinul de muzica Gebauer și la librăria Graeve.

ARTE—TEATRE—BALURI

Teatrul Național. — Societatea dramatică, Vineri 12 Februarie 1888, se va reprezenta piesa: *Boccaccio*, operă comică în 3 acte, tradusă din franțuzește de d. A. Bagav, muzică de François de Suppé.

Cercul Sidoli. — Reprezentațiuni în toate zilele; exerciții ecuestre, gimnastice, atletice, etc.

Debutul renumitei călarețe de școală înaltă d-ra Betti Baus, cu renumitul ei armăsar arab *Paşa*.

Debutul renumitului imitator de paseri *Mister Rudolf*, care a obținut mare succes în toată Europa.

În curând: Debutul d-soarei Jeanetta renumita călareță parlorce și grotesc, — și al jokenului călareț Mister Dio.

Sala Teatrului Dacia. — Lună 15 Februarie 1888, la rândul nostru Balul Caraghioșilor, mascat și costumat petrecere colosală cu mai multe muzici militare și naționale.

Ultime Depesi Telegrafice

ALE "ROMANIEI LIBERE"

Constantinopol, 23 Februarie.

Aici au sosit știri din Filipopol cari spun, că regimentul Sliwuo și o parte a garnizoanei din Filipopol a primit ordinul să plece la Burgas. Se zice că Burgas și Varna vor fi întărite. În acest caz Rusia va protesta pe baza art. XI al tratatului de Berlin.

Pesta, 23 Februarie.

Se asigură, că în audiența ce a avut-o ieri comitele Kalnoky la monarhul s'a stabilit răspunsul monarhiei la propunerile rusești, privitoare la Bulgaria. Kalnoky a conferit apoi cu Tisza și după amiază a fost din nou primit de împăratul.

Paris, 28 Februarie.

În arsenalele maritime domnește de călva timp o mare activitate. În urma ordinelor ministrului de marină se lucrează spre a pune în stare de luptă navele flotei de război.

NOTIȚE LITERARE

Convorbiri Literare. — Apare la 1-iu a fie-cărui luni. Director, Iacob Negruzzi. Anul XXI, Nr. 11 are acest sumar:

Duiliu Zamfirescu. Străbunii noștri (nucelă istorică, sfârșit). — George Bengescu. Vasile Alecsandri (urmare). — Ștefan Căcoveanu. Floarea Soarelui (legendă). — Wilhelm de Kotzebue. Lascar Viorescu, trad. de A. (urmare). — Al. Papadopol-Calimah. Cântecul Hatmanului Ivan Serpeaga. — Cervantes. Don Quijote de la Mancha, trad. de S. G. Vărgolici (urmare). — Ioan N. Roman. Din Boschet (poesie). — Șerbănescu. Sonet. — S. G. Vărgolici. Libertatea, trad. din A. Chénier (poesie). — Bibliografie.

Notițe despre Sloboză de V. A. Urechii; — Extras din Analele Academiei române, — memoriile secțiunii istorice.

Revista societății științifică-literară *Tinerimea română*, apare odată pe lună; abonamentul pe un an 8 lei.

Poesii de Al. Vlăduț au eșit de sub tipar într'un frumos volum și se află depuse la administrația *Revista Nouă*, str. Regală, Nr. 16 București. — *Prețul 4 lei.*

BOALELE SIFILITICE

Neputința bărbătească

Vindecă după cele mai noi metode, radical, fără durere și împedcare; după experiență de 17 ani. Specialist în boalele lumbeste

Dr. THÖR

Strada Emigrat No. 3. (În dosul școlii militare) intrare din calea Victoriei prin strada sf. Voevozi, (Tramvay). Consultațiuni de la 8 dimineața până la 6 seara. Loc separat de așteptare pentru fie-care.

VIN NEGRU

de Oravița și Golu-Drancea

Vechiu de 4 ani, calitate superioară tuturor altor vinuri. — 15 fr. vadra și

ALB DE DRAGAȘANI

din recolta anului 1883. — 15 fr. vadra la

PAUN POPESCU & Comp.

18, STRADA LIPSCANI 18.

De vânzare

Casele cu locul lor, având terenul cu două fațade, în Strada Scurtă Nr. 2, și Strada Labrint suburbia Ceauș-Radu. Doritorii se pot adresa la proprietară în aceste strade.

BURSA DIN BUCUREȘTI

11 (23) Februarie 1888.

VALORI	Tirgul liber	Cota oficială	B a n a T	Termon
Renta română perpet. 1875.	91	—	—	—
Renta română amortisabilă.	93	—	—	—
Renta rom. (rurale convert.)	89 1/4	—	—	—
Obl. de stat C.F. Române 6%	—	—	—	—
idem . . . 5%	—	—	—	—
Imprim. Stern 1864.	—	—	—	—
idem Openheim 1866 . . .	—	—	—	—
idem Oraș București . . .	73 3/4	—	—	—
idem idem din 1884 . . .	—	—	—	—
Imp. or. B. cu prime loz fr. 20	34	—	—	—
Credit fonciar rural . . . 7%	104 1/2	—	—	—
idem idem . . . 5%	82 1/2	—	—	—
Credit fonc. urb. din Buc. 7%	102 1/2	—	—	—
idem . . . 6%	96	—	—	—
idem . . . 5%	86	—	—	—
Credit fonc. urb. din Iași . . .	76	—	—	—
Obl. casel pensiu. fr. 300	215	—	—	—
Lozuri otomane . . .	—	—	—	—
Panama . . .	—	—	—	—
Korinth . . .	—	—	—	—
Banca naț. ult. div. 77. 40.	—	—	—	1010
Dacia-Rom ult. div. 21 lei.	—	—	—	—
Naț. de asig. ult. div. 16.50	—	—	—	—
Banca rom. ult. div. fr. 10 . . .	—	—	—	—
Soc. rom. de cons. ult. div . . .	—	—	—	87
Soc. Baz. art. ult. div. lei 20	—	—	—	—
Soc. rom. de hăr. ult. div . . .	—	—	—	—
Soc. de reas. ult. div. 15 l. a.	—	—	—	—
Naț. de asig. ult. div. 34.40	—	—	—	—
Soc. de cons. ult. div . . .	—	—	—	—
Soc. de hărție ult. div . . .	—	—	—	—
Agio în				

CASA DE SCHIMB

MOSCU NACHMIAS

Nr. 8, în palatul 'Principele Dimitrie Ghika, (Dacia Romana) Strada Lipscani, în fața noii clădiri a Băncii Naționale.

BUCUREȘTI

Cumpără și vinde efecte publice și face orice schimb de monezi

Cursul pe ziua de 12 Februarie 1888

Table with columns for 'Cumpără' and 'Vinde' listing various financial instruments and their exchange rates.

A. Carol Pfeffer

Atelier de Legătorie

București. — 5, Strada Regală, 5 — București (Vis-à-vis de Hotel Union)

Atelier de legătorie de Cărți de lux, galerii cartonașe și pasparturi de fotografie.

SURZENIA

Recomandăm cu tot distinsul persoanelor lovite de surzenie Microfonul aricular... Inventat de d. doctor MAINE din Paris.

Tragerea la 28 Februarie 1888

MARE LOTERIE DE BANI

LOTERIA BRASILIANA DIN PERNAMBUCO

Autorizată printr-o lege specială și modif. prin decret Presidential în 16 Aug. 1887 în profitul copiilor de sclavi născuți liberi de la 28 Septembrie 1871 în provinciile PERNAMBUCO

Plasarea integrală a celor 200.000 de bilete emise la început de Marea Loterie Brasiliană din Pernambuco, fiind recunoscută ca imposibil, Ex. Sa Președintele Provinciei Pernambuco a hotărât și a ordonat prin actul din 16 August 1887:

Această loterie este garantată de legea votată de Adunarea Provincială a provinciei Pernambuco. Fondurile necesare pentru plata câștigurilor sunt depuse la banca națională din Brasilia.

Table titled 'Tragerea oficială la 28 Februar. 1888. DETALIUL PREMIEROR' showing prize amounts for different lot numbers.

Câștigurile trebuie să fie reclamate cel mai târziu un an după tragere, adică înainte de 16/28 Februarie 1889. După acest termen câștigurile nereclamate se vor prescrie în profitul Provincial.

Tragerea va avea loc irevocabil la 28 Februarie 1888.

Din 70.000 bilete, 8.723 vor câștiga inevitabil, cea ce face probabil de a câștiga un lot la 7 bilete. După cum se vede șansa oferită este mult mai considerabilă decât cu alte loterii de același gen.

Franci 750.000 Franci.

Cei ce doresc să și procure bilete de aceste trebuie să o facă cel mai târziu înainte de 15/27 Februarie 1888.

Table showing exchange rates for various currencies: Franci, Drachme, Lei, Ruble.

Din cauza foarte micului număr de bilete ce mai sunt de plasat nu putem garanta executarea ordinilor ce ne-ar sosi prea târziu.

Tresorierul Loteriilor Imperiale din Brasilia Comandorul Luiz de Almeida

Cererile, însoțite de suma respectivă, în bilete de bancă din toate țările, mandate poștale sau cek la vedere pe o piață a Eurogel să se adreseze la:

MONITEUR DE LA CHANGE UNIVERSELLE à VIENNE

asemenea și la direcțiunile ziarelor care vor publica prezenta circulare.

Tragerea la 28 Februarie 1888

Banca Națională a României

SITUAȚIUNE SUMARA

Table showing the financial status of the National Bank of Romania, divided into 'ACTIV' and 'PASIV' sections.

„ANKER“ SOCIETATE LE ASIGUR. ASUPRA VIETEI ȘI RENTEI IN VIENA

Concesionată pentru România prin decretul din 1 Ianuarie 1870. În luna Decembrie 1887 s'au efectuat 739 polițe pentru fr. 5,032,905, iar dela 1 Ianuarie 1887 în total 8261 polițe pentru fr. 48,684,247,50.

Librăria Al. Degenmann

București, Calea Victoriei, (Hotel Manu).

MARELE CIRC SIDOLI

7, Str. Politiei, 7

ASTAZI și în toate zilele

MARE REPRESENTAȚIUNE

Inceputul la 8 1/2 ore seara.

Mercurea și Sâmbăta HIGH-LIFE

Debutul celebrului artist Mister RUDOLF care a obținut mare succes în toată Europa.

Debutul renumitei celebre călărete de școală înaltă d-ra Betti Baum.

In curând: Debutul d-soarei Jeanetta renumita călăreață parforce și Grotesc, — și al jocheului călăreț Mister Dio.

Cu stimă, TH. SIDOLI, director.

TRUFE VERITABILE

proaspete din Perigord, calitate extra, cu 20 franci kilo net, aduse franco la gara cea mai apropiată de destinatar.

POUZALGUE, a Vitry lângă PARIS.

ECONOMIA DE INCALZIRE

Se poate aduce prin închiderea ferestrelor și ușilor prin

BURLETE SUEDE

cari le închid hermetic, astfel de nu lasă să intre nici aerul rece, nici să iasă căldura și au preferința, că se poate deschide ferestrele pentru aerisare

ACESTE BURLETE SE GĂSESC LA:

H. Hönich MAGAZINUL DE TAPETE

Bulevardul Elisaveta-Doamna (Baile Eforiei)

SPECIALITATI MEDICAMENTOASE

BUCUREȘTI PREPARATE DE BUCUREȘTI Strada Lipscani I. A. CIURA, farmacist Palatul 'Dacia', APROBATE DE ONOR. CONSILIU MEDICAL SUPERIOR

Pastile de chlorat de potasă

Specific contra boalelor de gât, maladiilor vocii, inflamațiilor și ulcerărilor gurei, contra anginei a scorbutului și a salivățiunei mercuriale.

REUMATISMUL

Podagra, Durerele de șale, Răcelile diferite, nevralgice, etc. Se vindecă prin Esența Anti-reumatică Ciura.

DEPOSIT: FARMACIA „NAȚIONALĂ”, STR. LIPSCANI, Palatul Dacia-România, București.

INDUSTRIA ROMANA

COGNAC DE VIN

DIN FABRICA PATESTI (FOCSIANI)

SE AFLA DE VÂNZARE LA N. I. VASILIU

București, 60, Str. Plevnei 60, București.

HOTEL FIESKI

—BUCUREȘTI—

SITUAT IN CENTRUL ORASIULUI

Nr. 7, STRADA ȘELARI Nr. 7.

Se găsește apartamente pentru familii cu anul și cu luna cu prețuri foarte moderate. Camere de la fr. 1—5 pe zi.

La etagiul al III-lea odă frumoasă cu fr. 25 pe lună.

Salon de dans pentru bairuri, nunți și adunări.